

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Dominica in ramis palmaruz. De amplissima misericordia dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

Dominica

Magna consolatio est matri. Quando filium suum potest in morte amplexari et osculari. Maria autem in nullo poterat eum adiuvare. Audiebat ipsum si tire. Potum non poterat porrigere. Videbat eam in crucem stentem non poterat consolari. Videbat ipsum vulneribus plenum: vulnera non poterat attingere. Unde erat doloribus plena super oes. Secundo dolor causabat ratione filii: quia erat bonus. Mater multum dolet quia perdit filium bonum: sapientem: et in omnibus obedientem. Maria autem prodebat filium sanctum et bonum. Unde dolebat super oes: ratione illius bonitatis. Tercio ratione supplicium. Videbat eum pati penam ignominiosam. Sap. ij. c. Morte turpissima pro demeritis eius. Den. xvij. Maledictus homo qui proderit in ligno. Preterea dicit dicitur tholosanus: quod martyr fuit et eius martirium superat martirium aliorum martirum triplici ratione. Prima: quia fuit martirium amoris aliorum autem fidei. Secunda quia alii sunt percussus in corpore: ista autem coram. Tercia: quia alii post christum: ista autem cum christo et in christo. et eodem ictu quo christus. Unde tota lachrymosa stabat ad crucem. Jo. xix. Stabat iuxta crucem iesu matris eius. Ubi eras o maria. Ad crucem. ¶ Secundo fide levata: quia fide sustentabat a qua oes apostoli fuerunt prostrati. Secundum Alb. apostoli a tribus in passione ceciderunt. in quibus maria stetit. Primo a fide a qua maria non cecidit quia sollicitus eam firmavit. Unde figurat per stellam maria quam ceteris cadentibus nunquam defecit. Secundo a gratia. Ipsa non cecidit ut apostoli: sed firma permansit. Tercia a societate christi: quia omnes fugerunt. Maria autem cruci semper fuit coniuncta. Canta iterum. Stabat iuxta crucem iesu mater eius. Et hoc dicit Leonardus de vitino sermone de annunciatione virginis quod nisi tempore passionis christi permansisset fides in maria mundus tunc finisset. Tercio stabat amore succensa: quia et ipsa pati volebat cum filio pro salute mundi. Unde Ber. optabat ipsa sanguinem su-

um addere: et cum filio sacrificium vestrum celebrare: quod etiam patet per ambrosio. O amor virginis huius. Unde ipsa salutare debemus. Salutate mariam. et. Exemplum. Quidam magnus peccator fuit qui ex consuetudine volens ire ad peccatum ventens ad altare ante imaginem virginis stans eam salutavit angelica voce. Ave maria. Cum semper faceret: vidit imaginem virginis cum puero in sinu in cruce vulneratum et cruciatum totum: sanguinemque in gremio matris effundentem sicut viderat in cruce. Quo visio: obstupescens dixit. O mater misericordie. Quis hoc fecit. Et virgo respondit. Tu et ceteri peccatores qui amplius crucifigitis filium meum quam iudei. Et peccator ille ad virginem dicebat. O mater misericordie intercede pro me. Et illa. Vos peccatores vocatis me matrem misericordie: qui tamen non cessatis facere me matrem misericordie esse et tristitiae. Et ille: O mater non dicatis sic: sed mementote eam advocatam peccatorum: et intercedere pro me. Et mater ad filium. O pessime fili mei amore miserere huic peccatori. Respondit. Cum sim tuus filius tibi negare non possum aliquid. Unde peccatori veniam dedit. Salutate mariam. et.

¶ Dominica in ramis palmarum.
De misericordia divina.

Certe rex tuus

venit tibi mansuetus sedens super asinam. Mat. xxi. Si collectis omnibus sensibus ad mentem et cum oculo intellectus perspicaciter consideremus rationales creaturas capaces rationis. dotatas intellectu: spiritusque sit intus per cordialis et visceratus amor illius summi dei: erga infelices et deserviatam naturam humanam dubium non est quod miserimus peccator prostratus ad pedes crucis. indulgentiam et veniam peteret.

hiorum criminum. Un̄ Ber. sup. Cas. ser. xxi. Oino ppter mansuetudinē q̄ de te p̄dicatur o bone iesu currem̄ post te: audientes q̄ nō sp̄nas pauperem. peccatores nō horreas. Non horruisti p̄tentes latronē. Nō lacrimatez peccatricez. n̄ supplicātez cananeā. n̄ dephensā in adulterio. non sedentez in theloneo: non supplicātez publicanus: n̄ negātez discipuluz: nō p̄secutorē discipulorū: nō ip̄os crucifixores tuos. Ille. Et quantuz hac misericordia fuerit p̄ aliquot t̄ps. soluz in celo p̄s. Dñe in celo misericordia tua. Deinde sup iudeos: p̄s. Notus in iudea de°. Deinde in vtero h̄gins. p̄s. Suscepim̄ de° miam tuaz in medio tēpli tui. Tamen vltimate diffudit se in toto orbe p̄s. Misericordia dñi plēa est terra h̄ero. ad Paulam. Secura esto om̄i basilla p̄fidimuz p̄bantes vera esse q̄ dicimuz nunq̄ est sera cōuersio. Uox hec p̄m̄uz in latrone dedicata est. Amen dico. r̄c. Et Petrar. cha. in. vi. Triuz. diu. Sed diuina f̄tia nunq̄ tarda fuit: q̄ in eaz p̄fido. Erunt adhuc in me alte r̄ singlares opationes. Et ideo sancta mater ecclia auida r̄ sitibida salutis suorū filiorū p̄posuit euāgelioz hodiernū. in quo inter cetera documenta in eo cōfenta. maxime facit mentionez de im̄mēlitate mie diuine. Ecce inquit. r̄c. De qua volētes r̄ nos hodie smonez facere. vt animemus miserimuz peccatores scire eaz amplecti: de ea tria videbimus in p̄sentiaz.

¶ Primuz d̄f opionis.

¶ Scdm̄ d̄f declaratiōis.

¶ Terciuuz d̄f p̄firmationis.

¶ Primuz dicit. Utrū in deo sit mis̄ria. Due sunt opionones. Una dicit q̄ nō. Alia q̄ sic. Prima q̄ nō: p̄bat tripliciter. Primuz est tale. Scdm̄ Damascenū. ij. s̄nitarum. Mis̄ria est tristitia de alienis malis. Exēpli gratia de illo qui cōpatitur infirmo. Tristitia est passio. Passio non est in deo. Igit̄ nec mis̄ria. Sc̄bz ē tale. Ad officiū veri mi-

sericordis p̄tinet oēs saluare non d̄s nare. Sed si in deo est mis̄ria d̄s saluare: sed non facit Math. xxi. Multi sunt vocati. r̄c. Isay. i. Multiplicasti gentē: sed non magnificasti leticiam Ciccus Ascul. li. iij. c. iij. Multi sūt vocati pauci electi ad p̄sequēdas tātas p̄tutes r̄ ad contēplandā diuinā p̄sentiaz. Igit̄ in eo nō est mis̄ria. Terciuuz est tale. Si est misericors d̄s om̄es saluare. r̄ om̄e peccatum remittere. Sz dat aliquot p̄ctm̄ quod nō remittitur Math. xij. Qui dixerit p̄ctm̄ in sp̄m̄sc̄tm̄ non dimittet ei neq̄ in hoc seculo. neq̄ in futuro. Igit̄ nō est mis̄ria in eo. Alia opio q̄ sic. Misericors mei dñe. r̄c. R̄ideo ad h̄ac difficultatē s̄z doctores Tho. i. par. q. xxi. ar. iij. In iij. di. xx. ar. i. Jo. scotū in. iij. di. xxvi Ricar. in eadez di. Qd̄ in deo est mis̄ria. Que p̄clusio p̄batur triplici medio. Primo rōne. Sc̄do auctoritate. Tercio figura. Primo ratione triplici.

¶ Prima ex naturali p̄p̄tate.

¶ Sc̄da ex ḡniali potestate.

¶ Tercia ex exp̄m̄entali necessitate.

¶ Prima. r̄c. Cōclusio est Dio. iij. d̄ diu. no. Et philo. i. Eth. i. bonuz ē sui ipsius diffusiuum r̄ cōcātiuum. Exēpli gratia. De sole illuminare cuius sit lucidus. De igne calefacere. Et q̄to est maius bonū tanto plus le cōcat. Ad p̄positū. Deus est sūma bonitas plato in Thimeo. Deus est summum bonū supra oēm substātiā: oēm̄q̄ naturā. Bonitas cuius nō est accidētalis: sed essentialis: q̄ nō p̄t abesse a deo summo Mat. x. Nemo bonus nisi solus de°. Ad ro. iij. Est aut̄ de° verax: om̄is aut̄ homo mendax. i. Re. ij. Non est factus vt est dominus. Ecclia. Tu sol⁹ sanctus. Nos aut̄ boni participatiue. Cuz ergo sit essentialiter summe bonus. Ideo est summe bonus. r̄ per consequēs cōmunitatiuus: q̄ vbi supra. Bonum est sui ipsius diffusiuum. h̄ac aut̄ cōcātionē bonitatis oñdit. non solū qm̄ mis̄dum creauit ex nihilo: non solū qm̄ hoiem

Dominica

ad sui imaginē fecit. Veruetiā in p̄se
tiaz in supportatiōe pctōz: qz fm ri:
gorē iusticie meretur peccator statiz
puniri post pctm̄. Meret pctōz qz sta
tim terra operiat ipm̄ et viuz deglu
tiat. Meret qz qm̄ dormitū p̄git cadat
domus: et occidat p̄cubinā cū adulte
ro. Preterea pctōz meret deduci de
esse ad non eē. hec est sn̄ia canonista
ruz. xv. q. i. c. si quis. Scōz q̄tatem
delicti imponēda est p̄nta. Et a iuri
stis. C. de penis. l. ne q̄s. Unūq̄sqz p
crimine quo fuerit dephensus: modū
p̄grue seueritatis eripiat. Pctm̄ est i
finituz et meret penitentiā infinitam
et hec est ānihilatio. Tñ supportat
p̄ssimus deus vsqz in finez Isa. xxx.
Expectat nos de⁹ vt misereat nostri.
Nō p̄ decē annos aut. xx. sed vsqz ad
mortē: dummodo p̄uertat. Ubi dicūt
doctores: qz de⁹ in punitione est tar
dus et inuite punit et coacte facit iu
sticiā Isa. i. heu p̄solabor: de hostib⁹
meis. Slo. Mōre p̄ p̄ris: lz inimicos
eos deus plāgit. Velox aut̄ est in mia
et sicut ille q̄ facit aliquid inuite tar
de opat: vt p̄z de filio quez mittis ad
scolam tarde vadit. sed si mittis ipm̄
ad spaciandū: saltat: gaudet: ridet.
Et ita de⁹ p̄ssim⁹ est tard⁹ in puniē
do. Cale ij. li. Lento em̄ gradu diui
na p̄cedit ira: tarditatēqz supplicij q̄
intate p̄pensat. Ira in miserando est
audus. De tarditate iusticie: velo
citate misericordie: figuratur in p̄rogz
testamento. P̄mo de iusticie tardi
tate. Sene. ij. Adam sp̄stqz comedit
de pomo: apparuit ei domin⁹ clamās
Adam vbi es? Et audiuit inquit scri
ptura: vocē dei deambulātis in para
diso. Deambulabat pedetētim quasi
inuite puniens. Quod patet quia cū
peccauerit hora sexta: distulit puni
re vsqz ad horam nonaz. De velocita
te mie Lu. xv. De filio p̄digo vbi di
cit euangelista. Et accurrēs cecidit
super collū eius. In signuz qz in mise
ricordia ē velox. Et sicut igni p̄puli
est calefacere: soli illuminare: ita deo

misereri: et si non esset misericors: nō
esset deus. Greg. Deus cui p̄puz est
misereri sp̄ et p̄cere. ¶ Scōa rō dī. et
Quāto em̄ quis est magnimior tāto
est p̄p̄rior ad indulgētiāz Amb. in
exameron. Procul ē a magnimimis:
cupiditas vltionis. Qd̄ p̄z erēplis:
P̄mo de aialibus. Inter aialia et ea
q̄ sunt nobilia ad indulgēdū sūt ma
gis p̄na et ecduerso. Un̄ leo a catulo
puocatus: nō se vindicat p̄pter suā
magnimitatem et catuli vtilitatē. Sz
si catulus morderet catulū statiz mu
tuīs morib⁹ se lacerant qz sunt aia:
lia vilia. Sitr videntur qz hoies mag
nimi sunt ad indulgētiāz faciles. Ex
emplum Julij cesaris q̄ nihil solebat
obliuisci: p̄pter iniurias. Et de regib⁹
israel dī. ij. Reg. xx. Reges dom⁹ is
rael clemētes sunt. Jo Se. li. de q̄tus
oz p̄tutibus. Si magnim⁹ fueris: nū:
q̄ dices tibi inturiā fieri. in. iij. eth.
Est huile posse et velle vindicare et os
bliuisci magnificū. Sz p̄ oppositū: qz
mulier est vltiois animi: ideo pl⁹ se
vindicat. In. viij. de aialib⁹. Mulier
lites diligit. Eccl. xxv. Non est ira su
p̄ irāz mulieris: se vindicant in om̄i
b⁹. ¶ Faceta de p̄bytero florentino q̄
cuqz cantaret letanias: cū fuit ad illū
A fulgure et tēpestate. et. statim sub
intulit. A furore mulier libera nos
domine. Ad p̄positum. Deus igitur
cum sit om̄ipotēs: et nos viles p̄micit
li iniurias nostras parūp̄dit: et si e
as recognoscim⁹ statim remittit. Et
hoc totū p̄pter suam magnanimita
tem et nrām vilitatez: et in hoc sensu
loquit ecclesia. Deus qui om̄ipoten
tiā tuam parcendo maxime et miserā
do manifestas. Et Sap. xi. Misere
ris oim̄ dñe: qm̄ om̄ia potes. Slo. q̄
dicat. Quia tu habes potentiam vni
uersalem: ideo habes miā generas
lem dissimulans pctā hoim̄. O quot
pctā. O quot blasphemie. O quot lus
urie. O quot vsure. O quot odia: et
tamen effectus est cecus et surdus p̄
pter nos dissimulans peccata nostra

Quid dicit o bernarde sup Can. ser. lxxxix. Quā benigna ē ⁊ suavis tua mīa. Ego peccabā ⁊ tu dissimulabas non cōtinebā me a scelerib⁹: ⁊ tu abstinēbas a verberib⁹. Tertia rō ⁊c. medicus scire potest molestiā morbi. Primo per suā theoricā. vt legēdo auctores. Galienū. Hippocratē. Auicennā: mesue. Serapio. Simonē. Januē sem. Et tunc aliquatit̄ est misericors: infirmo. Scōdo p̄ practicā exercitati nā longuam. Tunc plus ē misericors q̄ audit clamores eorū. Tertio p̄ experientiā qm̄ in ppria persona infirmitates plurimas est expertus. Unde bonū ē eis infirmari ne sint prouidi: dādo panē ⁊ aquā coctā ⁊ tunc maxime est misericors. Ad propositū. Quis est iste medicus. Vere ille de quo Augu. Magnus de celo venit: medicus. Ante incarnationem nostras sciebat infirmitates: ⁊ spirituales ⁊ corpales per suā eternā sapientiā: quasi p̄ quā dā theoricā: ideo tanq̄ pater erat benignus: sed non multū immo potius rigid⁹ crudelis tenax: quia post pctm̄ statim dabat penitentiā Dauid in ps̄ Deus vltionū dñs. Dānsiuit luciferū Adā et Euā expulit de paradiso. Nabuchodonosor cum suo exercitu occidit. lxxxv. milia. pauperē die sabbati ligna colligentē iussit lapidari in populo dauid pestē immisit p̄ tres dies Sed post incarnationē: iste medicus scuit p̄ quandā practicā ⁊ exercitacionē longā: qz. xxxiij. annis p̄trāsiuit bene faciendo ⁊ sanādo infirmos. Un̄ fuit magis pius ⁊ misericors. Ex hoc p̄dicabat miracula faciebat. Sed tertio intellexit melius nostras miseras quādo crucē ascendit q̄ tibi expert⁹ est Un̄ ap̄ls ad heb. iiij. Nō em̄ habem⁹ pontificē q̄ non possit p̄pati infirmitatibus nostris. Quare habitas in cruce o testu cuz corona in capite cuz clauibus ad pedes ⁊ manus ⁊ cerret̄ misericordiā tuā nobis ostendas. Et qz matres naturaliter sunt plus dulciores erga filios q̄ patres. vt pbat phi

losophus. viij. de animalib⁹. Ideo amor rem suam magis voluit assimilari a mort materno: q̄ paterno. Esa. xlv. Sicut mulier non potest obliuisc̄ infantem suū vt nō misereat filio vteri sui sic ⁊ ego tui nō obliuiscar. Ecce in manib⁹ meis descripsit te. Ille. Ad for mandū instrumentū o notarie: tria sunt necessaria Calam⁹: atramentum charta. Calamus fuerunt clauibus in ligno fuit suspensus. Atramentū fuit verus sanguis a q̄nq; partib⁹ corpis Charta fuerunt eius manus. Et qd̄ scripsisti o iesu. Ezechie. xviij. In quacūq; die ingemuerit pctōr: omniū iniquitatum eius nō recordabor Practica de oibus peccatis homicidij luxurie odij. Non recordabor. Etan de peccatum fuit dauid: Madalene. Petri latronis: tñ omnia remisit benigne. Un̄ dantes li. ij. c. iij. purgatorij. Nullus est pctm̄ in se tam graue: et q̄ cuius voluerit penitere non absoluetur: vt intret ad te dñe de⁹. Ita em̄ es mansuetus ⁊ pius q̄ tua clementia peccatori succuris dūmodo se velit recognoscere. Respondeo ad argumenta. Ad primū respondet. Tho. i. p. q. vbi supra. Quod de misericordia diuina est loqui duplici t̄: aut quo ad effectū aut quo ad passionis affectum Si primomodo sic est misericordia in deo. Si scōdo modo non est misericordia in deo cuz sit quedā tristitia. Ex plū summe. Vides hominem nudum morientē frigore: doles in mēte. Iste dolor dicit̄ affect⁹ misericordie que ē quedā tristitia de alienis malis que deo non conuenit. Cum autem ipm̄ induis: opera per q̄ releuatur a miseria dicunt̄ effect⁹ mie iste effect⁹ q̄ est repellere miseriā ab homine dicitur effect⁹ misericordie qui est in deo. Vult em̄ repellere a nobis miseriā peccati Unde patet responsio ad primum argumentū. Ad scōm: quia plures damnantur. Rñder. Tho. in. i. di. xvi. ar. i. Scotus in. iij. di. xvi. Qd̄ deus quantum ē in se vult oēs saluos

Dominica

fieri: vt apostolus. i. ad Thi. ij. Si tñ
nō saluantur hoc nō est ex parte dei s;
hois. Probo exēplis. Primo d̄ medico
qui vult infirmuz sanare: sed nō sanat
si male se gubernat. Sc̄do de cibo qui
h; p̄bere nutrimentū: sed nō in illo q̄ nō
comederit. Tertio de luce q̄ camera;
non intrat: q; tenetur clausa. in. ij. de
anima. Actus actiuoz sunt in patien
te bñ disposito. ¶ Ad tertium r̄ndet.
Tho. ij. ij. q. xij. ar. ij. Pctm̄ i sp̄m̄ā
ctū d̄ irremissibile. i. difficulē nō ex p
te dei glo. Oipotēti medico null⁹ lan
guoz incurabilis occurrit. S; ex par
te peccantis: q; hoc pctm̄ quod est ex
malicia humilitatē de precādi subire
non potest. Sc̄do pbatur auctoritate.
Et hoc quidē quadrupliciter.

¶ Primo diuinali.

Secundo canonicali.

Tertio ciuili.

Quarto poerali.

¶ Primo diuinali. Deut. iij. Dixit
Moyses ad populū. Reuertere ad do
minum ⁊ audies vocem ei⁹: quia mi
sericors est d̄s de⁹ tuus. Exo. xxiij.
Si clamauerit ad me exaudiā: q; mi
sericors sum. Joel. ij. Contuertimini
ad d̄m̄ deū; vestrum: quia benignus
et misericors est. Eccl. ij. Pius et mise
ricors est ⁊ remittit peccata in die tri
bulatiōis. In ps. xxxij. Misericordia
d̄ni plena est t̄ra. In ps. lxxxiij. Ostē
de nobis d̄ne misericordiam. In ps. cxxx.
Apu; d̄m̄nū misericordia. In nouo
testamento. Mar. vi. Estote misericor
des sicut pater vester misericors est.
Mar. xij. Misericordiam volo ⁊ non
sacrificium. ⁊ Luc. i. Et mis̄ eiusa pro
seme in p̄genes timētibus eū. Can
ta Mar. viij. Misereor sup turbā Su
per quo Alber. ¶ Triplex est turba.
Prima celestialis. sc; in sanctis in q;
bus est misericordia. Tho. in. iij. di.
xvi. Sancti p̄manē in patria ex dei
mis̄. J̄rta illud ad Titum. ij. Non
ex operibus iusticie q̄ fecim⁹ nos: sed
fm̄ mis̄am suā saluos nos fecit. Secun
da est turba m̄dialis. In ps. Miseri

cordia d̄ni plena est terra: oriens. oēt
dens. merides. Om̄ia sunt plena mis̄.
Un̄ Tho. in. iij. vbi supra. Tanta ē m̄
sericordia diuina q̄ min⁹ dat de ma
lis q̄ peccator mereat. O terra. N.
quot peccata sūt in te tñ supportat te
vnde ps. Non fm̄ peccata nostra fecit
nobis neq; fm̄ iniquitates r̄. Tertia
est infernalis. In ip̄o inferno est mis̄
diuina: quia dānat: vt dicit. Petrus d̄
palude in. iij. di. xvi. Bonauē. in ea;
dez di. merentur annihilari sc; de eē
reduci ad non esse. Cum hoc non fa
cit: ideo relucet in eis misericordia d̄
uina. T̄rē. ij. Misericodie d̄m̄nā:
q; non sumus cōsumpti. Abachuth.
ij. Cum iratus fueris. i. impios con
demnando misericordie recordaberis.
i. aliquid de pena relaxādo q̄ dā
natus punit̄ citra condignū. Preter
ea est in purgatorio Eccl. li. Libera
sti me a p̄sura flamme que circumcē
dit me. Preterea est in lyngo paruz
lo; Tho. iij. distn. xli. ar. ij. Pro pctō
originali fm̄ rigorē iusticie: non soluz
p̄ pena debet carentia diuine visiciōis
sed etiam ip̄i⁹ annihilatio. Preterea
fuit in lyngo sanctorū patruz: quia ex
illa fues̄ liberati. ¶ Sc̄do canonicali
de pe. dist. i. c. Quia diuinitatis natus
ra clemēs est ⁊ pia magisq; ad indul
gentiā p̄na q̄ ad vindictā et de pe.
di. i. c. Multiplex. Misericordia d̄ni
nec mensuras ponere possum⁹ nec tē
pore diffinire. Am. xxiij. q. iij. c. Unus
quisq;. Nouit deus mutare senten
tiā si tu noueris mutare delictū. Et
disti. xxxix. c. dyaconi Moderatio dei
ac pietas. solum nostrum redituz que
rit: ac nos cupit sua lōganimitate sal
uari. ⁊ xxvi. q. vi. c. si p̄byter Latio
vni⁹ momenti penitentiā meruit esse
in paradiso in hora vltime confessio
nis. ¶ Tertio ciuili. c. de nup. l. Im
perialis. Nā ita credim⁹ dei benigno
lentiam ⁊ circa gen⁹ humanuz nimis
clementiam quātā nostre nature pos
sibile est imitari. Qui quotidianis ho
minum peccatis semper ignoscere d̄

gnatur et penitentiam nostrā suscipere: et ad meliorē eam statum reducere et. C. de veteri iure enu. l. tanta. Tanta est circa nos diuine humanitatis prudentia: vt semp eternis liberalitatibus nos sustentare dignet. Ille. Insti. de libertinis. S. libertinor. Nostra pietas oia augere et meliorē statū reuocare desiderat: quāto magis monarehe illi summo deo hoc erit propriū a quo est quicquid boni in celo et in terra apparet. Quarto poetali. Quintilianus in. xij. de insti. oratoris. Nūquid enim tempus vllū recte voluntati seruim. Sen. in Tragedijs. Nunquid sera est ad bonos mores via. Datis li. ij. c. ij. purga horreda fuere peccata mea sed infinita bonitas tā extensa habet brachia: q̄ amplectatur quicquid ad illā conuertitur. Tertio pbaf figura in Lu. xvi. Legitur de pastore qui centū oues habuit. amissa centesima: dimisit. xcix. ad querendū centesimā. Cui tria amoris signa ostendit. Primum: quia nō misit aliquē: sed ipse in ppa persona iuit Scdm quia fecit longū iter Tertium: quia labores plures sustinuit. Moraliter. Pastor iste est de quo Jo. x. Ego sum pastor bonus fui Alber. Quinque solet portare pastor Primo capellū ptra solem: ventus et aqua Xps habuit capellū coronā ptra pluuias et calorē tribulationū: cuius consideratio refrigerat nos Sres. Si passio xpi rē. Secūdo scilicet. et Xps habuit carnez que fuit sua scilicet na Que fuit de triplici colore. Primo alba per puritatē. Apo. xix. Audiu ecce equus albus. Secundo rubea per sanguinē. Unde angeli admirantes dixerunt ei illud. Esa. xliij. Quare rubū est indumentū tuum. O iesu a quanto tpe citra factus es nobilis. Tertio nigra per mortē: Esa. xlv. Cuius liuore rē. Tertio habet baculus contra lupos et xps contra demones crucē. Esa. xxx. A voce dñi pauebit assur. virga scz crucis percussus. Quarto habet scarcellā: ybi tenet sua p̄cio

sa. Et xps animā habuit: in qua fuit thesaurus gr̄e et gl̄ie nostre. Jo. i. Vidimus gl̄iam eius rē. Quinto habet carnez ptra latrones et lupos: Et xps p̄dicatores qui clamāt ptra vitia et peccata. Ad ppositum iste pastor habuit centum oues. scilicet. xcix. idest angelos et animā q̄ est cētesima. Dimisit angelos et voluit querere oues perditam. Cui tria signa amoris ostendit. Primum: quia venit in ppa psona nō misit angelū. Scdm venit de celo in terra faciēs longum iter. Tertio portauit labores plurimos: quia crucez ascendit. Ad philip. ij. factus ē obediens rē. Isa. xlv. Pctā nra ipse portauit in corpe suo. Et oia signa in amore rati ostendit q̄ sunt. vij. Primum de flore in Byreto. xps coronam. Secundū de indumentis: xps habuit vestem albam. Tertius associatus cū amicis: xps latrōes. Quartū in larua tpe carnis p̄p̄: xps nō fuit cognit⁹ a maria Quintus est deferre poma in manib⁹ xps clauos. Septū sudariū in spatulā: xps crucē. Septimā facit nocturnas cationes fieri. Qñ reddam tibi pmissum rē. Xps in cruce. Jo. xix. Canta Sitio xpiane: sitio salutē tuā vt dimittas concubinā: vsuras: odia: furta. O benignitas ingens O mansuetudo. Dicit em̄ Aber. super Lucā. Qb̄ triplex est mansuetudo. Prima est natura Vñ dicit ph̄s q̄ homo aial mā suetum vocatur Secunda est gr̄a q̄ ē quedam virtus infusa. Tertia quedā est a lingua experientia. Xps autē dñ māsuēt⁹ a natura diuina et humana. Primo a diuina: quia de⁹ natura lifē māsuēt⁹ ps Tu a sit dñe suauis es rē. Scdo a natura hūana: quia de māsueto pfe scz dauid nat⁹ est. Vñ de eo ps. Memēto dñe dauid rē. Secundo fuit māsuētus a gratia. quia spūs sanct⁹ totū eū fecit māsuētū Tertio mansuet⁹ a longa experientia: qz expt⁹ est nras miseras p lōga tps. Vñ p̄z scz Tertius dñ Confirmatur eius misericordia triplici signo in quib⁹ relucet

Feria scda

eius diuinitas.

¶ Primū dicitur supportatio.

¶ Scdm dicitur uocatio.

¶ Tertium dicitur oblatio.

¶ Primū dicitur et. Supportat deus peccatores quod post peccata dicitur puniri. An forte putamus: quia sibi peccata non displicent. Aut quis iniustus aut qui ignorat illa. Absit ut dicam de deo hoc. Cur autem dissimulat nisi quis languet amore. ij. Petri. iij. Deus patienter agit nolens aliquos perire. sed omnes ad penitentiam reuerti. O clementia diuina.

¶ Scdm dicitur et. Uocat nos ad ipsum ut nostri misereatur. Quid sunt sacre scripture. quid sanctorum exempla: quid precepta legis. Omnia equidem ista sunt clamores ad aures peccatorum fortiter sonantes. et ultimate auditur vox christi in cruce. Sitio. Ber. Ascendit in altum crucis ut ab omnibus videretur voce magna clamauit ut ab omnibus audiretur. clamori lacrymas addidit: ut homo ei compatere. Ille.

¶ Tertium signum et. Pro salute peccatorum obtulit deus filium suum qui incarnatus mortuus est pro nobis. Apoc. i. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Offert de capite suo spinis coronato de facie pia a lapide dure percussa: de manibus et pedibus clauis in cruce confixis: de toto corpore ad columnam crudeliter flagellato: et de latere suo lancea aperto et vulnerato. Dicit enim in cruce. O mea anima te cupio saluare. Qui dauid. acab latronem publicanum: peccatum. centurionem: longinum saluauit. O amplissima misericordia dei. O largissima charitas summi creatoris que tanta est: ut si daretur homo viator secum ferens peccata omnia que dyaboli commiserunt et omnes homines qui in iudicio damnabuntur. imo quot sunt in celo stelle et in mari aqua gutte. in nemore frondes: et in pratis lilia et de illis penitentiam faceret ac humili mente deum exoraret pro venia semper audiretur benigne. O peccator negligens. O peccator obduratissime dis-

rumpe vincula colligationis. Agnosce blandientem tibi dominum qui toties quotiens reuenteris paratus est tibi indulgentiam largiri.

¶ Feria secunda hebdomade sancte. De inuidia.

Sciebat enim pylatus quod propter inuidiam tradidissent eum. Mat. xxv. Tota diligentia studium et vigilantiam quam debet habere bonus predicator et pater spiritualis erga filios suos spirituales. ista potissima est ut peccato rem conuertat et extra vitia deducat ut saluetur in eterna vita. Isa. xlvij. Annuncia populo meo scelera eorum. Idem. lx. ca. Super montem excelsum ascende tu qui euangelizas syon. Exalta in fortitudine vocem tuam qui euangelizas hierusalem. Exalta noli timere et. i. Ti. iij. Argue increpa obsecra in omni patientia et doctrina. Inter omnia peccata mortalia maxime est peccatum inuidie: quod habet aiam dominio dyaboli submittere. Unde Tho. in quolibet. vij. q. vij. Peccatum inuidie est vitium dyabolicum: et hominum damnatorum. Primo dyabolicum: quia demon est inuidus. Sapientie. i. Inuidia dyaboli mors intrauit in mundum. Tertio hominum damnatorum: quia damnatus vel let omnes damnari. hec est illa fera pessima que totum mundum destruet que punctatum in omnibus ponit que interpres ligiosos ac dominos temporales lites discordiasque disseminat. Unde Dantes in. iij. purgatorij introducit quem deus seipsum accusantem de hac inuidia. Sanguis meus ita fuit infectus ut si hominem iocundum vidissem statim me vidisses in luidum colore mutatum. Ex hac iudet et scribe moti christi morti tradiderunt. Sciebat enim et. De qua et nos tria in presentia providebimus ad propositum nostrum. Inuidia est dolor alienae felicitatis. Exempli gratia De artifice qui alteri inuidet et homines